

Bůhvíkam

Kryštof

Bez zbytečných průtahů dojít až na konec slova čas,
něžně mu zlámat vaz
a černou křídou počmárat celý kalendář
a na kuráž dýchat z plných plic freony od lednic

A už jen chvíli být loňský sníh a řvát v mlčeních
jako pouhý klam jít bůhví kam

Z neurčitých důvodů přejít práh
místo duše zrezlý plech, na srdci prasklý steh
a prošlou solí pocukrovat oceán
a pak v tmách v parfému slova nic cítit vůni ze střelnic

A už jen chvíli být loňský sníh, řvát v mlčeních
jako pouhý klam jít bůhví kam,
být loňský sníh a řvát v mlčeních
jako pouhý klam jít bůhví kam

Pod lavinou němých barikád,
pod kusy zrcadel, rozbitých umyvadel budu spát
schoulený do spirál, mizící adresář
a věčný amatér plný děr, co drží směr, drží směr

Pod hladinou moří černých káv
na krku s kravatou ze struny od kytar budu spát,
návnada do pastí vlastenec bez vlasti
a od teď napořád, napořád, už napořád

Už jen chvíli být loňský sníh, řvát v mlčeních
jako pouhý klam jít bůhví kam